

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Pankotai Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek Nyugat-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal - mint a Vas Megyei Közigazgatási Hivatal jogutóda - alperes ellen építési határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében dr. Sélley Zoltán ügyvéd által képviselt beavatkozott, a Vas Megyei Bíróság 2006. november 13-án kelt K.20.299/2006/5. számú, a K.20.298/2006/5. számú, a K.20.300/2006/5. számú jogerős ítéletei ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelmek folytán a felülvizsgálati eljárásban egyesített perekben az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

#### **í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Vas Megyei Bíróság K.20.299/2006/5., a K.20.298/2006/5., a K.20.300/2006/5. számú ítéleteit hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (egyszáz-ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - összesen 180.000 (egyszáz-nyolcvanezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

#### **I n d o k o l á s**

A felperes 2004. március 30-án Celldömölk Város Polgármesteri Hivatala Jegyzőjéhez, mint elsőfokú építésügyi hatósághoz építési engedély iránti kérelmeket terjesztett elő, az hrsz-ú ingatlanon 5 db szélerőmű, a hrsz-ú ingatlanon 3 db szélerőmű, illetve a hrsz-ú ingatlanon 1 db szélerőmű építésére.

Az elsőfokú építésügyi hatóság a 2005. július 18-án kelt 2300-9/2005., ugyanaznap kelt 2300-8/2005. számú, a 2004. augusztus 6-án

kelt 3697-9/2004. számú határozataival az építési engedélyt megadta.

Az elsőfokú hatóság a 2006. január 26-án kelt 1178/2006. számú határozatával módosította a 2300-8/2005. számú határozatát azzal, hogy 3 szélerőmű helyett 2 szélerőműre vonatkozik az építési engedély, a harmadik szélerőmű az hrsz-ú ingatlanon kerül megépítésre.

Az alperes felügyeleti jogkörben eljárva a 2006. május 5-én kelt 02-2717-3/2006. számú, 02-2716-3/2006. számú, 02-2683-3/2006. számú határozataival az elsőfokú határozatokat, valamint a módosító határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot arra utasította, hogy az építési engedélykérelmet a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Szombathelyi Területi Műszaki Biztonsági Felügyelőségéhez tegye át. Határozatai indokolása szerint az elsőfokú hatóság hatáskör hiányában járt el, mert a szélerőmű, mint sajátos építményszakasz építésének engedélyezésére hatáskörrel a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal (továbbiakban: hivatal) rendelkezik a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalról szóló 297/2005. (XII.23.) Korm. rendelet (R.) 7.§ (1) bekezdése és az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) 2.§ 18. pontjára, 52.§ (2) és (6) bekezdésére figyelemmel.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes valamennyi érdemi határozatának felülvizsgálata iránt. Állította, hogy az elsőfokú építésügyi hatóság hatáskörének hiánya nem állapítható meg, a szélerőmű olyan kis erőmű, amely nem minősül villamosműnek, így az építésügyi hatóság az építmény létesítése körében nem a műszaki-biztonsági felügyeletet ellátó szervezet, hanem az általános szabályok szerinti települési önkormányzat jegyzője. A K.20.300/2006. számú perben a felperes keresetében sérelmezte továbbá, hogy az alperes jogsérvetően, egy éven túl semmisítette meg a 2004. október 19-én jogerőre emelkedett építési engedélyt adó határozatot.

Az elsőfokú bíróság mindhárom perben a felperes keresetét elutasította. Az eljárási kifogás kapcsán megállapította, hogy a 2004. március 30-án indult építésügyi engedélyezési eljárásra figyelemmel az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (Áe.) rendelkezéseit kellett alkalmazni. Az Áe.-nek a perbeli esetben nem a felügyeleti intézkedésre vonatkozó 71.§ (1) és (2) bekezdését, hanem a hatáskör hiányában hozott határozat esetére előírt, semmisségre vonatkozó rendelkezéseit, azaz az Áe. 75.§ (1) és (2) bekezdéseit. Az Áe. 75.§ (1) bekezdés a) pontja szerint meg kell semmisíteni a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogokra tekintett nélkül azt a közigazgatási határozatot,

amelyet nem a közigazgatási szerv hatáskörébe tartozó ügyben hoztak. A megsemmisítésre - az Áe. 75.§ (2) bekezdése alapján - a határozat jogerőre emelkedésétől számított három éven belül kerülhet sor. A perbeli esetben a három éves időbeli korláton belül került sor felügyeleti intézkedés keretében az elsőfokú határozat megsemmisítésére, így az alperes eljárási szabálysértést nem követett el.

Az elsőfokú bíróság a felperes által hivatkozott hatásköri jogsértés tekintetében megállapította, hogy az alperes megalapozott határozatot hozott. Az építeni kívánt szélerőművek az Étv. 2.§ 18. pontja alapján sajátos építményfajtnak minősülnek, azok az energiaellátást szolgáló mérnöki létesítmények, amelyek engedélyezésére a települési önkormányzat jegyzője hatáskörrel nem rendelkezik, az Étv. 52.§ (6) bekezdése alapján az építésügyi hatósági jogkört külön jogszabályban meghatározott közigazgatási szerv gyakorolja. Ez az említett külön jogszabály a 297/2005. (XII.23.) Korm. rendelet (R.). A R.7.§ (1) bekezdése értelmében a hivatal műszaki-biztonsági felügyeleti feladat- és hatáskörében a műszaki-biztonsági követelmények megtartása érdekében műszaki-biztonsági és egyes sajátos építményfajták esetében építésügyi hatósági jogkört gyakorol. A hivatal az (1) bekezdésben meghatározott hatáskörében a villamosmű tekintetében építésügyi hatósági jogkört gyakorol a R. 7.§ (3) bekezdése alapján. A villamos energiáról szóló 2001. CX. törvény (Vet.) 3.§ 40. pontja értelmében villamosmű az erőmű, az átviteli és az elosztó hálózat, valamint a csatlakozó berendezés. Az erőmű a Vet. 3.§ 10. pontja alapján olyan energiaátalakító létesítmény, amely energiahordozó, így különösen megújuló energiaforrás (stb...) felhasználásával villamos energiát termel. Kiserőmű a Vet. 3.§ 21. pontja értelmében az 50 MW teljesítmény alatti erőmű. A felperes által építeni kívánt szélerőművek teljesítményük alapján kiserőműnek minősülnek, amelyek erőművek, csak a teljesítményük alapján soroltak a kiserőművek közé. Az erőmű egyben villamosmű, amely létesítésének engedélyezése a R. 7.§ (3) bekezdése alapján hivatal hatáskörébe tartozik. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes jogszerűen járt el, amikor az elsőfokú építésügyi hatóság hatáskörének hiányát megállapította és rendelkezett a kérelem áttételéről.

A jogerős ítéletek ellen a felperes felülvizsgálati kérelmeket nyújtott be, kérte a jogerős ítéletek hatályon kívül helyezését és keresetének helyt adó határozatok hozatalát, azaz alperes határozatainak hatályon kívül helyezését. Mindhárom felülvizsgálati kérelmében azonosan fejtette ki az álláspontját a jogsértések körében. A felperes szerint az elvi építési engedélykérelem benyújtásának időpontja 2002. május 10. napja, így ez az időpont irányadó az alkalmazandó jogszabályok tekintetében is, mert ekkor keletkezett az igénye. Az ekkor hatályos Étv. 52.§ (2) bekezdése

szerint az építésügyi hatósági jogkört a települési önkormányzat jegyzője gyakorolta, mert az ekkor hatályos 166/1995.(XII.27.) Korm. rendelet eltérő hatásköri szabályt nem állapított meg. Az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta az Áe. 75.§ (1) bekezdés a) pontját. A perbeli esetekben semmisségi okot azért sem lehetett volna megállapítani, mert a Felügyelőség ugyanazon dokumentumok alapján megadta az építési engedélyt, mint a települési önkormányzat jegyzője, így az engedélyezési súlyos jogszabálysértésre alapozott semmisségi ok nem állt fenn. Álláspontja szerint a keresettel támadott határozatok hozatalakor hatályos és a bíróság által alkalmazott Étv. 52.§ (2) és (6) bekezdését, a Vet. 3.§ 40. pontját, 10. és 21. pontját tévesen értelmezte a bíróság. A Vet. rendszerében a villamosmű, az erőmű, a kiserőmű külön-külön szabályozást élvez, ez is azt mutatja, hogy a kiserőmű nem tekinthető villamosműnek, sajátos építményszámnak. A jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok sérelme körében arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti az 1950. november 4. napján Rómában aláírt egyezmény az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló első kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkében foglalt kiszámíthatóság alapelvét, továbbá az Európai Parlament és a Tanács 2001. szeptember 27-én meghozott 2001/77/EK irányelvét, mert annak szabályozásával, az abban foglalt alapelvvel ellentétes. Az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ (1) bekezdésébe ütközően döntött, amikor nem kellő körültekintéssel vizsgálta meg a tényeket és alkalmazta a vonatkozó jogszabályokat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

Az alperesi beavatkozó ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az alperes személyében a felülvizsgálati eljárás során jogszabályon alapuló jogutódlás következett be. 2007. január 1-től az a 297/2006. (XII.23.) Korm. rendelet 30.§ (3) és (4) bekezdése, 31.§ (8) és (9) bekezdése, 2. számú melléklete értelmében az alperes jogutóda a Nyugat-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal. A Legfelsőbb Bíróság a jogutódlást a Pp. 328.§ (1) bekezdése alapján megállapította.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmek folytán indult felülvizsgálati eljárásokat a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 149.§ (2) bekezdése alapján egyesítette és egy perben tárgyaláson kívül bírálta el a felülvizsgálati kérelmeket a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elvi építési engedélykérelem benyújtásának

időpontjában hatályos jogszabályokat kell alkalmazni az építésügyi hatóság hatásköre megállapításának körében. A perbeli esetben az elvi építési engedélyezési eljárás lezárult, ezt követően 2004. március 30-án újabb eljárás, az építési engedélyezési eljárás indult, így nem az elvi építési engedélyezési eljárás, hanem az építési engedélyezési eljáráskor hatályos jogszabályi rendelkezéseket kellett alkalmazni.

Az ekkor hatályban volt Áe. 75.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a hatáskör hiányában meghozott közigazgatási határozatot az Áe. 75.§ (3) bekezdésére figyelemmel a határozat jogerőre emelkedésétől számított három éven belül meg kell semmisíteni a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogokra tekintet nélkül. A perbeli esetben az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a települési önkormányzat jegyzője gyakorolhatott-e építésügyi hatósági jogkört a szélerőművek építési engedélyezése tárgyában. E körben az elsőfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Étv. 52.§ (2) és (6) bekezdése, a Vet. 3.§ 10., 21., 40. pontjainak megsértése nélkül jogszerűen állapította meg, hogy a szélerőmű építésnek engedélyezése nem a települési önkormányzat jegyzőjének hatásköre, hanem a felügyeleti intézkedés megtételekor hatályos R. 7. § (1) és (3) bekezdése alapján a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal hatáskörébe tartozik.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a szélerőmű, mint kiserőmű a külön szabályozás miatt nem minősül villamosműnek. A Vet. 3.§ 40. pontja átfogóan határozza meg a villamosmű fogalmát, amelybe tartozóan szabályozza erőművet. Az erőmű fogalmának meghatározásakor erőműnek tekint minden olyan energiaátalakító létesítményt, amely megújuló energiaforrás felhasználásával termel villamos energiát, így az erőművön belül további alcsoport a kiserőmű, amely a teljesítménye alapján különül el erőművektől. A villamosmű tekintetében a R. 7.§ (1) és (3) bekezdései egyértelműen rendelkeznek arról, hogy a villamosmű létesítése tekintetében engedélyezési, építésügyi hatósági jogkört a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal gyakorol. Mivel az elsőfokú építésügyi hatóság hatáskör hiányában hozta meg a határozatát, ezért az alperes az Áe. 75.§ (1) bekezdés a) pontja alapján jogszerűen rendelkezett az elsőfokú határozatok megsemmisítéséről.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok sérelmére, a közösségi jogot sértő ítéletre. Az Áe. 75.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogokra tekintet nélkül kellett a semmisségi okra figyelemmel az elsőfokú határozatok megsemmisítéséről határozni, így ennek a jogszabályi rendelkezésnek az alapján az ítélet nem ütközhetett sem a kiszámíthatóság alapelveibe, sem olyan közösségi jogi rendelkezésbe,

amely a megújuló energiaforrásból származó energia elterjedését segíti elő.

A felperes álláspontját cáfolja az az általa is hivatkozott körülmény, hogy az engedélykérelmét a Felügyelőség befogadta és kedvező döntést hozott. A perbeli eljárás az ügyben eljáró közigazgatási szerv hatáskörének vizsgálatára és nem a felperesi kérelem alaposságára folyt.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperesi beavatkozónak a felülvizsgálati eljárás során költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A pervesztés felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetékek viselésére a megindított eljárásonként 36.000-36.000 forint, összesen 180.000 forint összegben.

Budapest, 2007. november 21.

**Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Lénártné dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**